ORiFLAMA

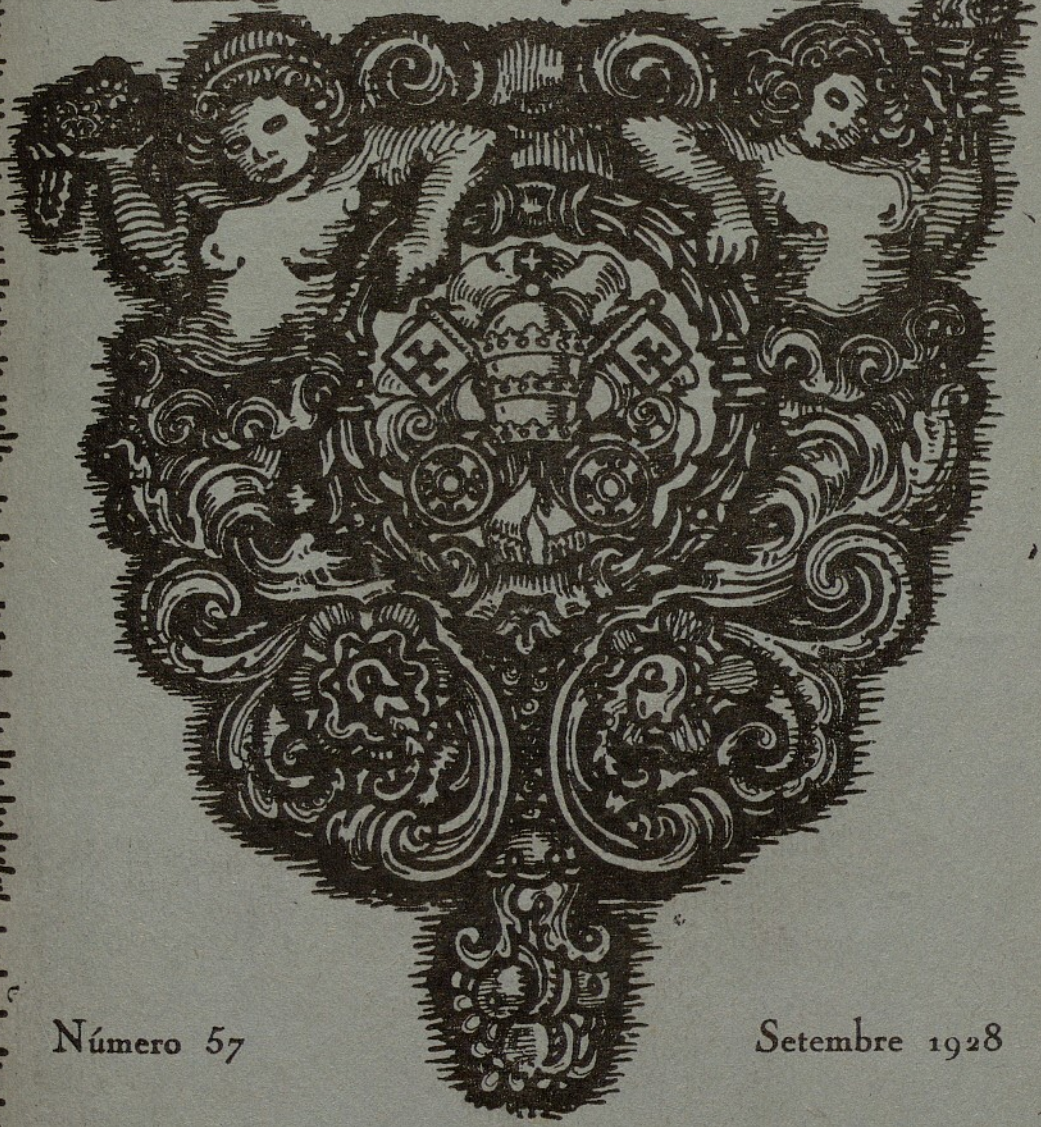

Número 57 Setembre 1928

BUTLLETÍ PORTAVEU DEL CENTRO MORAL INSTRUCTIVO DE GRACIA

Cafès Torrefactes

MARACAIBO

Els més exquisits

Casa Central:
Salmerón, 124 (cantonada Montseny)

Sucursal Sabadell:
Plaça Pi i Margall, 16

PREUS ESPECIALS PER A BARS, RESTAURANTS, LLETERIES I SOCIETATS

La Casa Central obsequiarà a tot comprador de 100 grams de cafè, que presenti aquesta Revista, amb una capsa de pastilles de cafè amb llet, marca «El Explorador» (Logroño).

Centre Moral Instructiu de Gràcia

Caixa d'Estalvis

Els Dimecres, de 8 a 9 del vespre, durant l'estiu

SOCIS: inculqueu i doneu exemple d'amor a l'estalvi

RÈTOLS I FAÇANES

Angel Ciprés

PINTOR I EMPAPERADOR

ESPECIALITAT EN TREBALLS A L'ESMALT

DESPATX: SALMERON, 245 - TELÈFON 849 G. - BARCELONA

GRANS MAGATZEMS

Les Amèriques

Telèfon 2562 G. — SALMERÓN, 47 — Preu fixe

La casa millor assortida en Llanes, Sedes i Cotons fantasia

IMPORTANTS REBAIXES PER FI DE TEMPORADA
EN TOTS ELS GÈNERES D'ISTIU

Actualment Gran Exposició i venda de gèneres blancs, tots a preus de fàbrica

SECCIÓ ESPECIAL EN GÉNERES PER A DOL : TOT BO I BARAT

El millor reclam és l'anunci

L'ESTISORA

SASTRERIA VILA

Elegància i bons preus : Rebudes les novetats per a la temporada de tardor

Salmerón, 89

Disponible

GRANS MAGATZEMS

"LES COLUMNES"

Pròximament gran exposició i venda
de gèneres blancs a preus molt barats

Actualment, grans rebaixes de preus en tots els articles d'ístiu

OLLÉ Y SALVADÓ, S. en C.

Salmerón, 113 i Sant Marc, 2, 4 i 6 / Telèfon 218 G. / Barcelona-Gràcia

Estorería
Espartería
Fàbrica de Persianes

Vda. de Caralt

Venda i reparació de
Persianes
de totes menes
Cortines orientals
pita, bambú, cep i vidre
Plomers, badanes i objectes de netejar
SALMERÓN, 170, davant Plaça Trilla
Sucursal: ASTÚRIES, 11
BARCELONA

Anunciant-vos a

Or i Flama

protegiu la nostra obra

DEMANEU PREUS

ORIFLAMA

BUTLLETÍ-PORTAVEU
DEL CENTRO MORAL
INSTRUCTIVO DE GRACIA
CASAL SOCIAL:
ROS DE OLANO, 7 i 9
BARCELONA

NÚM. 57 ANY 1928 SETEMBRE

SIS SONETS (1)

1. IN ENIGMATE...

Senyor, per què no abasto a imaginar-vos,
si, en Vós pensant, us haig d'imaginar?
Formes no em cal cercar, per forma dar-vos,
si cap de les que veig no us escaurà.
Car forma sou; però la forma pura,
que sols en Vós es troba purament.
I, a Vós, no us veig. I en tota criatura
només n'hi veig trasllat deficient.
Senyor, l'ull de ma pensa, sense imatge,
fitar voldria en vostra clara faç;
o bé ignorar que del creat celatge
sou Vós la Llum, vers qui no trobo el pas.
Però, ignorant la Llum, com hi aniria?
O, com veure-la ja, mentre hi faig via?

Divendres Sant, 6 abril 1928

(1) El nostre més cordial agraïment a l'Il·lustre Canonge i Soci del Centre Dr Llobera, per la mercè que ens fa amb la seva col·laboració de tan alta valor literària. Aquests sonets, que porten les influències més pures dels grans classicismes, posem per cas Auzies March o Shakespeare, amb la formidable traducció de l'Ilíada i tota la seva producció poètica tindran un capítol a part en la història de la Literatura Catalana, i en presentir que la nostra publicació per ells ha de ser-hi esmentada, ens plau convidar els nostres socis a una lectura morosa i advertida, per tal que cap de les gràcies que els de fora hi trobin, hagi passat inadvertida a aquells als quals han estat expressament ofertes.

2. SI FORTE ATTRECTENT EUM...

Senyor, us va cercant a les palpentes,
nostalgiós de Vós, mon esperit,
i amb més afany durant les hores lentes
de solitud, ungides d'infinit.
No em sou pas lluny. Ho sé, i arreu em mostra
de Vós ben clar indici la raó.
Però no us veig : sóc cec a la llum vostra,
i, com el cec, palpejo en ma foscor.
La vista, que falleix, suplir voldria
el tacte. Però el tacte, menys súbtil,
com, Beutat intangible, us copçaria,
si ni la vista us veu, per massa vil?
Essent Vós Veritat, quin altre tacte
que coneixença amant n'haurà contacte?

Dissabte Sant, 7 abril 1928

3. LINGUA MEA MEDITABITUR LAUDEM...

Qui fa sonets d'humana amor, no es cansa
d'anar glossant el cant de son amor :
goig i neguit, desfici i esperança,
hi va ritmant, sens treva, el glossador.
L'Amat present : el càntic fa gaubança ;
l'Amat llunyà : traspua el vers enyor.
Inspira, el dolç record, plany de recança ;
fa nèixe', el viu anhel, prec al rigor.
Afalagat, l'Amic, diu benaurança ;
engelosit, fa queixa al traïdor ;
patint desdeny, gem l'estre cobejança ;
si el mou enuig, el ritme esclata en plor.
Humana amor és sempre a dir traçuda,
i ésser podrà, Senyor, la vostra, muda?

Pasqua, 8 abril 1928

4. NOBISCUM DEUS

«Per què, si parlo amb Déu, devers l'altura
he d'aixecar la vista de la ment,
o replegar-la dins la cella obscura
on viu l'afecte, en mi, i el pensament?
Íntim si el penso, o ben excels, em sento
posat al seu davant. Però, què ho fa
que és Ell present pertot, i quan jo intento
fora i de prop parlar-hi, sol sê en va?

Si parlo al Déu del Cel, preval Latria.
Si parlo al Déu en mi, preval Amor.
En só content. Però, ser no podria
forà i proper parlar-li, cor a cor?»
Coneixes, oh Raó, Déu en nosaltres,
i Déu al Cel. I el Crist, Déu amb nosaltres?

9 abril 1928

5. NOCTURNAL

Senyor, aquesta lluna, que el misteri
nocturn tan dolçament fa tornar clar,
els ou, els qui, sentint-ne l'encanteri,
li diuen ço que el cor els fa penar?
Hi veu, el plàcid astre de faç blanca,
que guaita, consirós, a nostre món?
Son ull, ert de pupilla, que no es tanca,
cull, tanmateix, el gest del qui es corfon?
O, tal encís, és fruit de fantasia,
i, en canvi, la faç vostra, que no es veu,
vetlla, del cel, damunt nosaltres, pia,
i percep nostre gest i nostra veu?
Oh cor, que esplai fretures! fes volada
per damunt del fetill de l'estelada.

10 abril 1928

6. SICUT ABIES... (*VESPERAL*)

Avui l'avet guaitava del jardí:
dreçat, de forma cònica impecable,
clar de cercles. El fons blavenc i fi
del cel tot son perfil feia copsable.
Atleta impàvid, contrastava el vent.
Son buf, que els pins de tofa regirava,
tot just podia moure'l. Suaument
només, per pas deixar-li, decantava
les pues de les pintes del brancam,
pla i acerat. Semblava un canalobre
de vida, encés. En cada brot un flam,
tremoladís. I reia el cel, dessobre.
Qui, com l'avet, tingués en la ventada
la flama d'ideal més arborada!

11 abril 1928

JOSEP M.ª LLOBERA, Pvre.

LA NOSTRA TASCA

De la Festa Major

Cal confessar amb tristesa, que pot produir certa sorpresa veure un epígraf de festa major en nostre Butlletí. ¿Què és la festa major de Gràcia més que un seguit de balls vulgaríssims? Llevat d'alguna nota de beneficència, tot lo altre, és a dir els balls i els sarrellets dels carrers és d'un ruralisme lamentable. Els únics actes fets amb noblesa i dignitat són els actes religiosos, que no són tinguts en compte. Ni figuren en cap programa. Arreu de la nostra terra, des del poble més arreconat fins a les capitals, en els programes de Festa Major —si més no per omplir,—s'hi esmenta l'Ofici, les Completes, els actes religiosos que hi hagi, baldament es celebrin per rutina sense entusiasme popular. A Gràcia, doncs, on resulten actes d'alta i exemplar pietat, ningú en parla, i encara la premsa diària en dóna compte en una d'aquestes informacions feta des de l'oficina estant, plena d'inexactituds.

Registrem-los, doncs, nosaltres, ja que els nostres elements hi tenen un paper principal, com a poble fidel que hi pren part, i li dóna el veritable caràcter de festa de poble en honor de la Verge Maria.

Un nombrós estol era a cantar les Completes amb el Clero i l'Escolania de la Parroquia. L'acte, però, que cada any guanya en solemnitat, és la Missa Solemne. Ja hi estem avesats a aquestes Misses cantades pel poble, però el dia de la Festa Major, des de que començà a cantar-lo en gregorià l'Orfeó, cada any ha anat creixent en concurs de devots que a l'entorn nostre celebren el gloriós misteri de l'Asumpció de Maria. I ells amb nosaltres també cada any han anat perfeccionant i arrodonint la intervenció litúrgica, i avui, l'Ofici de la Festa Major de Gràcia és d'una solemnitat imposant. Hi son cantats pel poble, l'Introit, el Gradual, l'Alleluia i el Comunio, a més del Comú de la Missa, amb la magnífica alternança de l'Escolania parroquial, que ara amb la pràctica del Liber Usualis que novament ha adquirit, esdevé un guiatge litúrgic definitiu i perfecte. A l'Ofertori, s'estrenà un càntic nou, *Salve Virga florens*; gregorià, procedent de l'arxiu de Solesmes, de l'estil més adornat; un *jubilus* magnífic, amb un ritme terciari predominant, que constituí una veritable peça de lluiment, expressiva de la joia màxima que escau al poble en un dia de Festa Major. I des de dos anys en aquesta banda, els fidels devots del culte parroquial es reuneixen a la tarda per cantar les Vespres de la diada. Aquest interès lloable, vol dir que ho han de fer bé, i cada any millor. Per exemple, abans les antífones eren cantades pels sacerdots sols. Enguany l'escolania sencera i molts fidels les seguien. Així és com, gràcies a Déu, el gust per la Sagrada Litúrgia porta aquests visibles avenços en la perfecció i intelligència del culte al Senyor, i torna a florir en nostres esglésies amb la majestat i plenitud amb que l'Església l'havia creat per educació del poble i que s'havia perdut darrerament fins a crear-se un veritable esperit d'aversió de gran nombre de gent piadosa. I encara que en molts llocs hagi tingut una bella renaixença, en pocs ha arribat a tenir-la en la Festa Major, que conti-

nua essent, en general, una festa rutinària i oficial celebrada sense devoció per part del poble. Just és, doncs, que nosaltres ens en gaudim cada any en el Senyor, i desitgem difondir entre els nostres amics que la celebren, una nota d'encoratjament i optimisme que contribueixi a mantenir l'esperit de continuació d'aquesta obra tan parroquial i tan catòlica.

Comissió de Festes

Com deiem en els números anteriors, el vinent mes d'octubre (si Déu ho vol), començarà la temporada oficial de festes en el nostre Saló Teatre.

Voldríem que aquestes festives sessions diumengeres organitzades per a l'esbarjo dels socis del Centre i de llurs famílies, dintre de les nostres possibilitats, assolissin la màxima perfecció, desenrotllant-se en un ambient de selecta i manifesta exemplaritat.

Els elements els tenim a les nostres mans; comptem amb un estol de voluntariosos socis que imposant-se un veritable sacrifici posen a concurs les seves dots en la representació d'obres de declamació. Comptem amb el desinteressat treball del Sr. Jarque, sumament competent en l'organització de sessions cinematogràfiques. Comptem amb zelosos i actius socis de Joventut, aimants de tot ço que significa la veritable cultura, disposats a organitzar actes de caràcter científic i instructiu i delectables alhora, i amb joves aspirants desitjosos a prestar el seu concurs on les seves aptituds i aficions els encaminin; i fóra ben lamentable i fins un cas de responsabilitat davant el pervindre del Centre, no saber aunar i aprofitar tots aquests elements per a donar amb tots ells i cada qual dintre la seva esfera d'acció, vida i moviment a la Societat, que respongui com a únic ideal al seu fi primordial.

Aquest és el plan per a la temporada que es va a començar, i per la realització de la qual és convenient i indispensable la cooperació de tots, tant dels que hi actuen en forma activa com dels que amb la seva presència i aportació contribueixen i fan possible la realització dels actes.

Tenim confiances que reeixirem, si comptant amb la benevolença dels amics de l'obra del Centre, el nostre esforç és dirigit a que tota l'actuació respongui al fi educatiu i moralitzador de la Societat.

La inauguració tindrà lloc el diumenge, dia 30 de setembre, i seguirà els dies 7, 14, 21 i 28 d'octubre, etc. Constituirà el programa general, escollides representacions teatrals, comptant ja amb algunes estrenes d'obres convenientment arranjades, entre elles una comèdia de Serafí i Joaquim Alvarez Quintero, «La musa loca», «Arran l'abís», drama en tres actes; «El viatge del Senyor Pons», comèdia en tres actes, i es repetiran obres conegudes i agradoses com «El Rector de Vallfogona», «Las grandes fortunas», etc. Projeccions de seleccionades cintes. Concerts corals i instrumentals. Sessions científiques, etc., que ja s'aniran anunciant oportunament.

Les condicions d'abonament seran les de consuetud. En la Secretaria del Centre, de 8 a 9 del vespre, els dissabtes i els diumenges, de 11 a 1, i des de mitja hora abans de començar els espectacles es facilitaran les corresponents invitacions i es donaran els detalls que es desitgin.

Dia 30 de setembre: Sessió de Cine.

Dia 7 d'octubre: Representació teatral.

Es representarà el boic drama català, «El Rector de Vallfogona».

Dia 14 d'octubre : Sessió de Cine.

Dia 21 d'octubre : Representació teatral.

Dia 28 d'octubre : Concert per l'Orfeó Montserrat.

A les cinc de la tarda.

En el número vinent es donaran (si Déu ho vol) més detalls referents a aquestes sessions.

Joventut

A partir del primer d'octubre vinent, data en la qual es comencen generalment les tasques escolars i acadèmiques, la Joventut organitzarà les seves sessions setmanals en forma metòdica, per tal que esdevinguin un medi d'instrucció cada dia més intens i acostumin al nostre jovent a la disciplina intellectual iniciada a l'Escola, i que no deuen perdre en tot aquest període de la seva joventut.

Seran repartides doncs en la forma següent :

Cicle d'Art, Sr. Carulla ; Cicle d'Excursionisme, Sr. Samsó ; Cicle de Química, Sr. Bach, i Cicle de Religió, Mossèn Batlle.

Entremig d'aquestes Conferències n'hi haurà de caràcter independent per tal de donar tota la varietat i continuïtat possibles a les nostres Sessions familiars.

Programa pel mes de setembre

Dimecres 5.—Conferència. Història de la Música.

Diumenge 9.—A dos quarts de nou, Missa.

Dimecres 12.—A les vuit del vespre. Reunió i Conferència. Continuació del tema de la setmana anterior. Exemples.

Diumenge 16.—A dos quarts de set, Missa. Excursió al Montseny, Brull, Roques-Roges, Pla de la Calma i Aiguafreda. Detalls a la Secció d'excursions.

Dia 16.—Excursió de premis als socis que han presentat el màximum d'assistències. A Sant Geroni de la Murtra.

Dia 19.—A les vuit del vespre. Reunió, Conferència i continuació dels principis de Química.

Dies 22, 23 i 24.—Excursió a Núria. Detalls Sr. Raventós.

Dia 23.—A dos quarts de nou, Missa de Consuetut.

Dia 26.—A les vuit. Reunió setmanal.

A més, pels volts del 15, s'efectuarà una excursió de camping en dies feiners a Villalba Saserra.

Crónica

L'excursió anunciada pels dies 17 i 18 a Sant Llorenç del Munt, es va fer amb una variant de l'itinerari anunciat.

El dia de sortida hi havia auto fins a La Mata, llogat exprés per les noies del Collegi de Carmelites, que feien també una excursió en el període de la Festa Major de Gràcia. No foren gaire laborioses les negociacions diplomàtiques per tal d'aprofitar-lo nosaltres, i així situar-nos aviat des del primer matí a dalt La Mata, la qual cosa ens permeteria fer un altre itinerari que de temps ens havia seduït ; ço és la travessia des de Coll d'Eres fins al cim de La Mola.

Malgrat un retard fora de tracte per culpa del xòfer, a bona hora del matí érem a la patriarcal masia, on deixàrem la major part dels estris excur-

sionistes per començar el primer número del programa : la visita a la Cova Simanya. Tots els auguris del sol batent, del camí aspre i accidentat ; de la foscor, humitat i misteris de la cova no disuadiren a ningú : més aviat enardien les cobejances d'emocions insòlites. Tothom doncs, baixà al Coll d'Estenalles i passant pel Coll d'Eres, sota el Moncau, férem el camí que domina majestuosament la vall de Sant Llorenç, i enfilant-se per la petita canal, tot l'estol d'excursionistes entrà ardit dins la magnífica caverna. Aquella nau recta, de volta apuntada, talment com ala d'un llarg claustre donava un aire confiat al misteri de les profunditats finals. El sòl és pla, en lloc no hi ha roques aqueixalades ni amenaçants. Preparats els llums avençàrem endins. Cap ombra de troglodita, cap fada ni cap drac, ni un rat-penat vingué a torbar el nostre curs cautelós. Gairebé ho enyoràvem quan, fora l'àmbit dels llums palpant la roca humida endevinàvem el camí. La fantasia de cada u els creava amb evocacions oportunes. Per uns de l'Eneida.

Ibant obscuri sola sub nocte per umbras

Altres del Dant ; altres dels... Pastorets, sobretot quan les clarors fantàsiques de les bengales produïen siluetes diabòliques i descobrien fondàries imprevistes. En fi, després de tota mena de jocs i fantasies,

Entrammo a ritornar nel chiaro mondo.

. . . . . .

Desfem el camí cap a La Mata altre cop i carregades les provisions vers la Font Freda a dinar, sota l'ombra de les albes i dels roures, dels penyalars en el flanc dels quals neix la font oportunament. Dolç repòs després.

Ben aviat però, les noies del collegi arrepleguen l'utillatge i prenen comiat ; potser amb recança en veure que nosaltres passarem encara tota la tarda i la nit submergits en la quietud i la frescor d'aquest ignorat recó. Tot acompanyant-les fins a la Mata, els donem indicacions precises per encertar el camí a Matadepera, i els desitgem bon viatge.

A nosaltres ens cal preparar el sojorn de la nit, muntar la tenda i cercar la palla per posar-hi un bon jaç. I bé : a entrada de fosc la tenim guarnida i confortable com una cambra nupcial. Aquest cop el sistema d'il·luminació funciona a maravella a dintre la tenda, i a fora. Sopem. Resem el Rosari.

Sota els ulls de les estrelles
tot el món s'és adormit.

I quants ulls Déu meu ! Quina estelada aqueixa nit ! Talment una pluja d'or a través del cedaç del fullam. Terra enllà, s'aclareix damunt la plana que es fa albiradora entre els dos penyals que tanquen la nau d'aquest temple grandiós. Ara ens tempta aquest Cel ; i comencem a mirar les Osses i la Cassiopea ; l'Espiga tot just enllà ; el Dragó amagat a trossos pel brancam dels pins. A l'altra banda, diriau que hi ha constellacions sota l'horitzó, i són els llums de Talamanca. En fi : com que demà cal matinejar, posem les coses amb ordre, i ens tanquem en el nostre opulent refugi. Cal cloure bé les tanques puix estem a 17 graus : bona distribució de mantes i descans.

Dia 18.—La primera sensació del matí és la frescor del dia clar que co-

mença. Bon auguri per la ferma travessia que portem de cap. Després les convenients maniobres, aixequem el campament i en acomiadar-nos dels bons masovers de La Mata anem de dret a la sesta del Coll d'Eres, on comença el nou camí que volem fer.

Camí de carena, prometedor de bells panorames, que avança entre bosc esclarissat però ombrívol. Viaranys de carboners desorienten sovint; cal alguna reculada, però, el mapa i la brúixola ens salven perfectament. Amb les informacions recollides cerquem la Font Ouflàvia, cobejada amb delit després del llarg camí en aquest temps xardorós. Quan ens sembla que hi som a prop deixem el fato sota una sesta, sota la vigilància dels més cançats i els altres ens llancem a la recerca de la font. I la trovem, amagada, ubaga i oportuna, que ens ofereix una estona de dolç repòs. Altra volta anant cap al cavall Bernat i per darrera del penyal fins a la Mola. Una visita a la vetusta interessant església; un esguard al panorama immens que es domina des del cim, i dret a la Font del Sauc a l'hora justa de dinar. Amb un càlcul exacte havem fet la travessia; que servirà per ésser recomenada i repetida en altres excursions de nostre Joventut. Ara, anant avall, massa refiats de la facilitat del camí, perdem la drecera de Matadepera. Calgué tornar enrera i empendre el camí segur des de Cân Poble amb temença de perdre el tren de les set, per ésser a Barcelona a l'hora anunciada a les nostres famílies. Però una providència inesperada ens posa altre cop dins l'horari previst. La masovera de Cân Robert accedí a portar-nos fins a Matadepera amb la seva tartaneta. Teníem els minuts contats per arribar a temps de pendre l'auto que fa el servei de Tarrassa; però rellotge en mà i fuetejant discretament l'euga, arribem a Matadepera al temps just per trasbordar de la tartana a l'auto i arrencar avall. Deu minuts d'auto; Tarrassa: el tren elèctric i a l'hora a Barcelona.

*
* *

A l'últim havem pogut realitzar la nostra cobejada excursió al Cadí. Anar al Cadí, no té res d'extraordinari que justifiqui aquella ànsia, però hi entrava el goig d'estrenar el Refugi de Prat d'Aguiló, de visitar el Gresolet, i això afegit al record del fracàs del mateix projecte en l'hivern passat, feia aquesta excursió interessant per molts conceptes.

Sortírem, doncs, el dia 30 de juliol, amb el tren fins a Puigcerdà. L'auto ens portà a Martinet. A Martinet el nostre amic Rebés ens té la cavalleria a punt per carregar les motxilles fins a Prat d'Aguiló. I amb aquesta facilitat ens posem de seguit en marxa per tal d'arribar al Refugi amb bona claror. La pujada és ferma i massa soleiada en aquella hora —les quatre de la tarda—. Montellà, encimbellat en un turó isolat amb el panorama de la Cerdanya i els contraforts del Carlit al fons, mereix algunes fotografies. Amunt i amunt, després d'entretenir-nos en dues fonts, fem un bon repòs a Coll de Jou, des d'on s'ovira el Refugi, arrecerat sota la formidable muralla del Cadí. Ara el camí ja és de bosc, ple de sentors de pins, la frescor de l'altura ens arriba a pler; caminar així sense carga és un bell caminar. No tenim pas pressa; manca una hora només per arribar al Refugi, i veiem perfectament, com el portal s'obra i alguns homes que es mouen per allà. Més endavant trobem un pastor que en ve.

—Hi ha excursionistes al xalet?

—No; només dos pastors.

Més amples, pensarem.

Nosaltres preparem nostre sojorn. El Refugi fa bona impressió. Hi ha dues taules, l'estufa, la llar, llums d'acetilè, palla i mantes a les lliteres. Els pastors l'han pres com a cosa seva: l'estimen, se n'aprofiten i el cuiden. Ells estan acostumats a les coses gratuïtes i impensades, i el Refugi n'és una; com una font, com una bauma o un prat. Tota la vetlla la passem de companyia amb ells. Dóna bo de sentir aquell seu parlar patriarcal, homèric, reposat. De tant en tant un mot clàssic, una frase literària ens corpren. Però més tard ja hi renunciaríem i prefeririem silenci des de primera hora de la nit; ells, però, garlaven sense cap esment de l'hora, ni de la comoditat o dificultats dels altres. En fi, tard o aviat es calla, si bé molt abans de trenc d'auba es tornen a moure per marxar. La part de matinada restem sols i tranquils.

De bona hora continuem l'excursió. Una pujada heròica, per roques nues i polides, sense tarteres, ni pedruscall menut, ni aigua ni herbei, ens mena dalt del coll. La serralada superior del Cadí és tota d'una peça; muralla gegantina, vertical, corbada, prominent a trossos, amenaçant i esquerpa. Dirieu que us esquiva a posta. No us convida amb cap delícia amagada; us rebutja amb totes les dureses de la pedra freda. Ja fa prou que us deixi passar per dos o tres indrets únics. Ara, en ésser a dalt—2.500 m.—us ofereix un panorama immens i la visió wagneriana de Pedraforca emergint isolat al fons, i des d'aleshores, en devallar per l'altre flanc, ja té les comes amables del Pireneu. Aquí, però, són massa aixutes. El pas per Serra Pedregosa, a la devallada torna a ésser dur: el camí desapareix entre les esllavissades continues del pedruscall i en ésser al planell vacillem bona estona sobre el camí que cal empendre per baixar al Gresolet. Endevinem el Santuari, davant nostre, sota el bosc que dissimula l'abim i damunt del qual s'obra una canal enigmàtica: a dreta i esquerra, al coll de Bauma i cap a les Bassotes hi ha camí: ¿Quin serà el més breu i clar? Però amb tot això, temps ha que no havem trobat un rajolí d'aigua i en tenim més fretura que no pas del mateix camí. La colla s'escampa a la recerca insegura i algun dels menuts es plany de debò, i com si com si la Providència fos amatent al seu clam, un pastor apareix sobtadament.

—¿Ens sabrieu menar a una font?

—Prou; aquí mateix. La font Cerdana.

Aviat un ràpid senyal ens aplegà a tots, i al cap d'un moment dinàvem plàcidament, vora els grans combs de la font providencial, amb el pastor i el rabadà.

—¡Hi ha poques fonts per aquí, hereu!—li deiem nosaltres.

—Valga'm Déu! N'hi ha un *requiem aetrnam*! Miri; i començà a anomenar-les.

Veu's aquí una nota litúrgica inesperada. Més no estàvem aleshores per recerques folk-lòriques; ni que l'improptu litúrgic del nostre providencial salvador, ens en prometés un arxiu. Però nosaltres enllestírem i emprenguerem el camí que ell ens indicà com el preferible: el Coll de Bauma, i de dret pel bosc del Gresolet fins al Santuari.

El bosc del Gresolet!: un dels nostres somnis. Hi entràrem gairebé reverencialment. Això ja no és caminar, és entrar en un lloc, un lloc sagrat, diriau, ben cobert; columnes dretes i fines,

claror somorta, petits prats, torrenteres, matolls impenetrables a banda i banda, encatifat de molsa tova i d'en tant en tant, l'espurna vermella i viva de la maduixa de bosc.

Tenia raó aquell poeta enamorat del Gresolet :

Quin bosc teniu, Verge bruna!
Els pins són alts com l'anhel!
. . . . . .
El raig del sol hi entra a penes,
i es veu tot just el cel blau.
I els pins branden com antenes
d'una misteriosa nau.
. . . . . .

Una hora ben bona es passa per aquest inoblidable bosc fins al Santuari. Una Salve a la Verge, sopar i descansar.

L'endemà dia de repòs. Ferem el dinar a la font de les Mulleres, dins del bosc a l'indret del camí del Collell, i d'anada i de tornada poguerem cerciorar-nos a bastament de que la canal que la tarda anterior ens temptava era practicable per bé que constituïda amb passos difícils. El dia seguent, de bon matí, iniciàrem el retorn pels colls de Bauma i de Vena i Murcarols, per anar a parar a les Adous del Bastareny que gairebé tots els companys desconeixien i que fou una altra nota d'inesborrable encís.

El tros de camí restant fins a Bagà se'ns feu llarg i enutjós, per l'hora de mig-dia, la manca interès del trajecte i les ganes d'arribar a temps per fer les combinacions de vehiculs necessàries per arribar a Barcelona al mateix dia. Sort que a Bagà poguérem llogar un auto particular amb el qual arribàrem a temps per pendre l'automnibus que va a Campdevànol. D'aquí a Barcelona amb el tren. Gràcies a Déu havíem complert nostre programa : Refugi de Prat d'Aguiló, travessia del Cadí, estància al Gresolet i visita a l'Adou gustant un sens fi d'agradabilíssimes emocions.

Orfeó Montserrat

El dia 22 de juliol últim, l'Orfeó Montserrat tingué la gentilesa de prestar son concurs a una *Festa de Caritat* celebrada en l'Asil Roca i Pi de la veïna ciutat de Badalona, organitzada per la Congregació Mariana de l'Assumpció de la Verge i de Sant Lluís Gonzaga i dedicada a la vellesa asilada d'aquell Casal de Beneficència.

La part artística de la Festa fou confiada, com dèiem, al nostre Orfeó, el qual executà, sota la direcció del seu mestre En Pérez Moya, un escollit concert. Copiem la impressió que insereix. l'*Aubada*, Setmanari catòlic que es publica en aquell aciutat.

«El llorejat «Orfeó Montserrat», dirigit per l'eminent i popular compositor de la nostra terra D. Antoni Pérez Moya, desgranà un notable programa : *El galan desdenyat, La Nina bella, Ha passat volant, El maridet, L'hereu Riera, Muntanyes regalades, Ave Maria, L'hivern, Magdalena, Vinea mea electa* i *El cant de la Senyera* ; foren les composicions curosament interpretades, originals d'En Pérez Moya, les quatre primeres, i de Cumelles-Ribó, Sancho Marraco, Victoria, Lully, Cumellas-Ribó, Palestrina i Millet les restants. Vàries de les cançons degueren ésser bisades. Als orfeonistes els fou ofrenada com a record de la Festa una artística i valuosa llaçada, essent premiada aquesta gentilesa dels congregants amb una forta ovació. La composició del Mestre Millet fou xardorosament ovacionada».

Per a principi de la vinent tempo-

rada Oficial de Festes que s'han de celebrar (si Déu ho vol) en el nostre estatge, l'«Orfeó Montserrat» prepara un selecte concert, el programa del qual i data de la seva execució ja s'anunciarà oportunament.

—Tenim notícies de que el Mestre Mossèn Potellas, Director de l'«Orfeó Sallentí» i de l'Escola Musical de la Mare de Déu de Montserrat, qui sofria greu malaltia que inspirava certa inquietud, va millorant sensiblement, la qual cosa ens ha omplert de satisfacció, com també no dubtem que plaurà als nostres orfeonistes i a tots els qui s'interessen per la meritòria obra que tan incansable mestre ha anat realitzant.

De tot cor desitgem que Déu li concedeixi un prompte restabliment per a poder rependre la seva tasca tan preada, tornant a la direcció d'aquell benemèrit «Orfeó Sallentí», amb el qual el nostre, conjuntament, ha tingut el gust d'actuar i ésser aplaudit en inoblidables ocasions .

Obituari

El dia 20 del passat juliol feu son traspàs la Sra. D.ª Amèlia Vivé de Negra (a. c. s.) esposa i mare respectivament dels socis actius del Centre, Don Higini Negra Mansió i Higini Negra i Vivé als quals repetim l'expressió del nostre més sentit condol.

—Ha mort l'antic soci protector del Centre, D. Josep Batet i Borrell (q. e. p. d.) persona conegudíssima en les Societats i Associacions catòliques de la barriada. Catòlic pràctic i d'acció durant la seva llarga vida, se'l vegé sempre pendre part en les manifestacions religioses, distingint-se per la seva pietat digna d'exemple. Descansi en pau.

—Ha mort també D. Ramon Pujades i Serratosa, Doctor en Medicina, soci protector del Centre. A la seva afligida vídua D.ª Montserrat Via, fills i demés família, els repetim el més sentit condol de la Societat, desitjantlos-hi cristiana resignació.

El nostre consoci En Manuel Abril i Molist, fill segon del que fou també soci entusiasta del Centre l'aplaudit poeta i autor dramàtic catòlic En Josep Abril Virgili (a. c. s.), morí víctima d'un desgraciat accident en la platja de Castelldefels, el dia 17 d'agost últim. En plena joventut i quant amb constància i zel aportava son concurs a la casa comercial creada pel seu inoblidable pare, ha fet son traspàs deixant en el comprensible desconsol a la seva jove vídua amb un fillet de pocs mesos i a la seva mare i germans.

En aquests tan tristos moments, en repetir a la desolada família, especialment al nostre amic el soci actiu del Centre En Josep Abril, l'expressió del més sentit condol de la Societat, preguem a Déu els doni forces per a soportar tan sensible desgràcia amb cristiana resignació.

Socis del Centre i llegidors de l'Or i Flama, una oració per aquests difunts.

Secció d'Escacs

El diumenge, dia 16, sessió de simultànies a càrrec del nostre consoci Sr. Lluís Coderch, a les 10 del matí. Tots els socis són convidats a pendrehi part.

Pel mes d'octubre tenim ja concertats alguns matchs.

A continuació publiquem una partida jugada en el passat Campionat de Catalunya (per equips) entre el Sr. Alfred

Munné (Penya Gracience) i el Sr. Pagès (Ruy López).

A. MUNNÉ	PAGÉS
BLANQUES	NEGRES
P 4 R	P 3 D
P 4 D	P 3 C D
C 3 A R	P 3 C R
A 3 D	A 2 C R
P 3 C D	C 2 D
A 2 C	P 4 A D
A 4 A	A 2 C D
A × P +	R × A
C 5 C +	R 1 R
C 6 R	D 1 A
C × A +	R 2 A
P 5 D	C R 3 A
C 6 R	C × P R
A × T	D × A
P 3 A D	C D 3 A
P 3 A R	A × P
P × C	A × C
O — O	R 2 C
D 3 D	C 2 D
C 2 D	C 4 R
D 3 C	T 1 A R
C 3 A	C × C
T × C	T × T
P × T	P 5 A
P 4 C	P 3 T D
P 4 T D.	P 4 T D
D 5 C	D 1 A R
P × P T	P × P
D 3 R	D 1 C D
D 4 D +	R 2 A
D 1 D	D 7 C
D 1 A D	D 7 R
D 6 T	D 7 C D
D × P T +	R 1 A
D 8 T +	R 2 A
T 1 A R	D 7 R
D 7 T +	R 1 A
D × P	D 6 R +
R 2 C	A 2 A
D 5 A	D × P A D
D 8 A +	R 2 C
D 4 C +	R 1 A
P 4 T	D 4 R
T 2 A	A 3 R
D 6 C	A 2 A
D 5 C	D × D +
P × D	R 2 C
P 4 A	P 4 D
P × P	A × P +
R 3 C	R 3 C
T 2 D	A 3 A
T 4 D	A × P
T × P	A 6 C
T 6 A +	P 3 R
R 2 A	P 5 T
T 6 T	R 4 A
R 3 R	R 3 C
R 4 R	A 7 A +
R 5 R	A 6 C
P 5 A +	R × P
P × P	R 3 C
T 7 T	A 8 D
R 6 D	R 3 A
T 7 A R +	*Abandona*

Classe de Dibuix *Curs 1927-1928*

QUALIFICACIONS D'EXAMEN

Dibuix artístic

Agustí Guarch, Excellent 2.on Grup; Antoni Padrós, Notable 2.on Grup; Antoni Estrada, Excellent 1.r Grup; Ernest Moré, Excellent 1.r Grup; Joan Romero, Excellent 1.r Grup; Pere Antoni Roma, Notable 1.r Grup; Antoni Salvany, Notable 1.r Grup; Raul Rancé, Notable 1.r Grup; Josep Riera, Notable 1.r Grup; Joaquim Clos, Aprovat 1.r Grup.

Dibuix Lineal

Lluís Rodríguez, Excellent primer Grup; Eduart Buzon, Notable primer Grup; Josep Guarch, Notable primer Grup.

Perspectiva

Josep Moliné, Excellent 2.on Grup; Salvador Pons, Notable 2.on Grup.

NOTICIARI

L'obertura de curs de les nostres escoles està senyalada pel dia 3 del corrent mes de setembre.

Les condicions que pels alumnes regiran en el present curs de 1928 a 1929 són les següents:

Dret de matrícula per a totes les classes, pessetes cinc.

Mensualitats. Classes diurnes: pessetes sis.

Classes de nit: pessetes quatre.

Classes especials de francès: pessetes cinc.

Classes de dibuix: pessetes quatre.

La matrícula està oberta tots els dies laborables, de 8 a 9 de la nit, en la Secretaria del Centre, on seran facilitats tota classe de detalls referents a l'ensenyament i funcionament de les escoles a tots aquells als quals interessi.

Aquest número ha passat per la censura governativa

Tipografia Emporium, S. A. · Telèfon 5329 A. · Ferlandina, 9 i 11 · Barcelona

TALLERS FLOTATS

MOBLES

DE TOTES CLASSES I ESTILS

Renaixement, barnissats, esmaltats, etc.

Bon gust i baratura Saló d'Exposició

SALMERON, 115

POLI-CLÍNICA GIRÓ

Adjunta al Sanatori Marítim de Sant Josep

Plaça del Sol, 3 i 4
Barcelona (Gràcia)

Homeopatia - Cirurgia - Especialitats
Electroteràpia - Laboratori d'anàlisis

Disponible

SASTRERIA MENESES

REBUDES LES ÚLTIMES NOVETATS

Gèneres
de les millors fàbriques

Tall acurat

Preus limitats

ENCINA, 42 (Plaça Nord)

A tots els socis del Centre se'ls farà un 10 % de descompte sobre els preus marcats

Companyia Trasatlàntica

Vapors Correus Espanyols

Serveis Regulars:

RÁPID DIRECTE.—Espanya-New York
9 Expedicions a l'any

RÁPID.—Nord Espanya-Cuba-Mèxic
16 Expedicions a l'any

EXPRESS.—Mediterrani-Argentina
12 Expedicions a l'any

LÍNEA.—Mediterrani-Cuba-New York
16 Expedicions a l'any

» » Costa Firme-Pacífic
11 Expedicions a l'any

» » Fernando Póo
12 Expedicions a l'any

» » Filipines
5 Expedicions a l'any

Servei tipus Gran Hotel, T. S. F., Radiotelefonia, Orquestra, Capella, etc.

Per a informes, a les Agències de la Companyia en els principals ports d'Espanya

A Barcelona:

Oficines de la Companyia
Plaça Medinaceli, 8

Consignatari: A. RIPOL
Via Laietana, 5

Granja Marinette de Parets i Llissà

Despatx central: Bonavista, 26

Elaboració de yogurts, kefir i mantega

Aquesta Granja ha adquirit les millors vaques lleteres que són sovint examinades per un veterinari expert, el qual vigila la salut del bestiar : En el tractament de les vaques hi ha una gran netedat a l'estable, a les parets i sostres a fi d'evitar tota mena d'insectes, i es procura una àmplia ventilació per medi de teles metàl·liques en les obertures per tal d'evitar l'entrada a les mosques que molesten el bestiar : La llet s'esmuny amb tota netedat i amb asèpsia del mugró i de les mans per tal que no hi hagi cap addició accidental de gèrmens : La llet, tot just extreta i recollida en els recipients és filtrada i envasada, i els envasos són precintats per ésser transportada als despatxos : L'alimentació del bestiar s'ajusta a les modernes prescripcions de la fisiologia i apart dels pasturatges preparats, les vaques passen part del dia en extensos prats a l'aire lliure, en plena naturalesa, pasturant a pler a l'herbei que arrepleguen amb abundor : La llet procedent de la Granja Marinette ofereix totes les garanties de riquesa nodritiva i de puresa

SERVEIS A DOMICILI

GÈNERES DE PUNT

LOS DOLLARS

CARRER DE SALMERÓN, 56 : GRÀCIA

Disponible

ESCULTURA RELIGIOSA

JOSEP M.ª CAMPS I ARNAU

Carrer Montseny, 77 Barcelona (Gràcia)